

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Bergamo (Włochy) w dniu 7 grudnia 2022 r. – KH/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sprawa C-747/22)

(2023/C 112/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Bergamo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KH

Druga strona postępowania: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 29 i art. 26 dyrektywy 2011/95⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak zawarte w art. 2 ust. 1 lit. a) Decreto-Legge (dekretu z mocą ustawy) nr 4/2019, który, w celu uzyskania dostępu do świadczenia służącego walce z ubóstwem i wsparciu w dostępie do pracy i integracji społecznej, takiego jak „zasiłek na pokrycie kosztów utrzymania”, przewiduje wymóg zamieszkiwania przez 10 lat w państwie włoskim, oprócz wymogu 2 nieprzerwanych lat zamieszkiwania poprzedzających złożenie wniosku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2022 r. – Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung, Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung/Deutsche Bundesbank

(Sprawa C-758/22, Bayerische Ärzteversorgung i in.)

(2023/C 112/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung, Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung

Strona przeciwna: Deutsche Bundesbank

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczące wykładni rozporządzeń nr 2018/231/UE i nr 549/2013/UE⁽¹⁾:

1. a) Czy pkt 3.19 akapit pierwszy lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA wymaga, aby wszyscy konsumenci produktów oferowanych przez producenta mieli swobodę co do kupowania lub niekupowania tych produktów i aby dokonywali wyboru na podstawie oferowanych cen?

W razie udzielania odpowiedzi przeczącej:

- b) Czy w przypadku, gdy zdecydowana większość takich konsumentów, nie mając takiej swobody wyboru, otrzymuje od producenta produkty stanowiące ponad połowę wartości jego produkcji z tytułu ustawowego obowiązkowego członkostwa w tym przedsiębiorstwie i jest zobowiązana do uiszczania obowiązkowych składek w wysokości ustalonej przez producenta, spełnione są wymogi tego przepisu, gdy mniejszość miała możliwość dobrowolnego przystąpienia do producenta i skorzystała z tej możliwości, aby otrzymywać produkty za takie same składki jak członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia?
2. Czy produkcja rynkowa po cenach ekonomicznie uzasadnionych w rozumieniu pkt 3.17–3.19 załącznika A do rozporządzenia ESA występuje zawsze wtedy, gdy spełnione jest „kryterium 50 %” określone w pkt 3.19 akapit trzeci, zdanie trzecie i czwarte załącznika A do rozporządzenia ESA polegające na tym, że przynajmniej połowa kosztów jest pokrywana ze sprzedaży nieprzerwanie przez wiele lat, czy też kryterium to należy rozumieć nie jako warunek wystarczający (samowystarczalny), lecz jako warunek konieczny obok dwóch warunków określonych w pkt 3.19 akapit pierwszy zdanie drugie lit. a) i b) załącznika A do rozporządzenia ESA?
3. Czy oprócz pkt 3.17, 3.19 i 3.26 załącznika A, dodatkowe wymagania określone w pkt 1.37 akapit drugi tego załącznika A do rozporządzenia ESA mają być brane pod uwagę przy ustalaniu, czy jednostki instytucjonalne są producentami rynkowymi zgodnie z pkt 3.24 załącznika A do rozporządzenia ESA?
4. a) Czy dla zaklasyfikowania jednostki instytucjonalnej do podsektora S.129 zgodnie z pkt 2.107 załącznika A do rozporządzenia ESA wymagane jest, aby wszystkie jej usługi na rzecz wszystkich jej członków były świadczone na podstawie umowy?

W razie odpowiedzi twierdzącej:

- b) Czy wymóg umownej podstawy świadczenia w tym znaczeniu jest spełniony już wtedy, gdy obowiązkowe członkostwo, obowiązkowe składki i obowiązkowe świadczenia jednostki instytucjonalnej są wprawdzie uregulowane w jej statucie na podstawie przepisów prawa, ale członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia, mogą również poprzez dobrowolne dodatkowe składki uzyskać roszczenia do dodatkowych świadczeń?
5. Czy art. 1 pkt 1 zdanie trzecie lit. f) rozporządzenia (UE) nr 2018/231 należy interpretować w ten sposób, że z pojęcia funduszy emerytalno-rentowych zawartego w zdaniu pierwszym tego przepisu wyłączone są tylko te jednostki instytucjonalne, które spełniają oba kryteria określone w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA, czy też wyjątek ten obejmuje również inne jednostki instytucjonalne, które należy uznać za emerytalno-rentowe systemy zabezpieczenia społecznego, o których mowa w pkt 17.43 załącznika A do rozporządzenia ESA, mimo, że nie spełniają wszystkich wymogów określonych w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA?
6. a) Czy pojęcie instytucji rządowej i samorządowej w załączniku A pkt 2.117 lit. b) i pkt 17.43 rozporządzenia ESA odnosi się tylko do odpowiedniego organu założycielskiego, czy też obejmuje również prawnie niezależne instytucje emerytalno-rentowe z prawem do samodzielnego zarządu i własnej rachunkowości, które są zorganizowane na zasadzie obowiązkowego członkostwa i finansowane ze składek?

Jeśli to drugie stanowi prawidłową odpowiedź:

- b) Czy zatwierdzenie składek i świadczeń, o którym mowa w pkt 2.117 lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA oznacza ustalenie kwotowe, czy też wystarczy, że ustawa określa minimalne ryzyka, które co najmniej mają być objęte ubezpieczeniem, oraz minimalny poziom ubezpieczenia, jak również reguluje zasady i granice pobierania składek, ale wyliczanie składek i ustalanie świadczeń w tych ramach pozostawi instytucji emerytalno-rentowej?
- c) Czy pojęcie jednostki rządowej i samorządowej w rozumieniu pkt 20.39 załącznika A do rozporządzenia ESA obejmuje jedynie jednostki instytucjonalne, które spełniają wszystkie wymogi z pkt 20.10 i 20.12 załącznika A do rozporządzenia ESA?

(¹) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231 z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2) (Dz.U. 2018, L 45, s. 3) w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 174, s. 1, zwanym dalej: „rozporządzeniem ESA”).